

Byla C-345/24

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2024 m. gegužės 10 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. gegužės 9 d.

Apeliantė:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Kitos apeliacinio proceso šalys:

BRT SpA

Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT)

Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI)

DHL Express (Italy) Srl

TNT Global Express Srl

Fedex Express Italy Srl

United Parcel Service Italia Srl

Amazon Italia Transport Srl

Amazon Italia Logistica Srl

Amazon EU Sàrl

Pagrindinės bylos dalykas

Apeliacinis skundas *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija) dėl *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija, toliau – *TAR Lazio*) sprendimo, kuriuo jis, išnagrinėjęs transporto įmonių, kurios šiuo metu yra kitos apeliacinio proceso šalys, skundą, panaikino *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni* (Ryšių reguliavimo institucija, Italija, toliau – AGCOM) sprendimą Nr. 94/22/CONS. Šiuo sprendimu buvo nustatyti įvairūs siuntinių pristatymo paslaugų rinkoje taikomi informacijos teikimo reikalavimai.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas išaiškinti Direktyvą 97/67/EB ir Reglamentą (ES) 2018/644, siekiant nustatyti, ar jie taip pat taikomi netarptautinio pristatymo paslaugų teikėjams. Galimo nesuderinamumo su nediskriminavimo principu ir SESV 14, 114 ir 169 straipsniais klausimas. Klausimas dėl „numanomų įgaliojimų“, kaip šioje byloje nagrinėjamos nacionalinės reguliavimo institucijos veiksmų teisinio pagrindo, ir klausimas dėl Sąjungos teisėje numatytų apribojimų, taikomų nacionalinių reguliavimo institucijų įgaliojimams nustatyti informacijos teikimo reikalavimus.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/644 dėl tarptautinių siuntinių pristatymo paslaugų, kiek tai susiję su informacijos rinkimu, taikomas tik tarptautinių pristatymo paslaugų teikėjams, ar apskritai visiems siuntinių pristatymo paslaugų teikėjams, numatant specialias išimtis tam tikroms nuostatomis?
2. Jei būtų pasirinkta pirmoji alternatyva, ar Direktyva 97/67/EB arba vadinamieji „numanomi įgaliojimai“ galėtų tapti teisiniu pagrindu, kuriuo remdamosi nacionalinės reguliavimo institucijos nustatytų bendrus informacijos teikimo reikalavimus pristatymo paslaugų teikėjams, įskaitant netarptautinio pristatymo paslaugų teikėjus?
3. Jei atsakymas į antrąjį klausimą būtų neigiamas, ar aplinkybė, kad 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/644 netaikomas netarptautinio pristatymo paslaugų teikėjams, laikytina pagrįsta, nediskriminacine ir atitinkančia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 14, 114 ir 169 straipsnius?
4. Iki kokios ribos (taip pat atsižvelgiant į būtinumą ir proporcingumą) nacionalinė reguliavimo institucija gali nustatyti siuntinių pristatymo paslaugų teikėjams įpareigojimus teikti informaciją, visų pirma, ar įmanoma nustatyti simetriškus informacijos teikimo reikalavimus, kurie būtų susiję su:

- i) skirtingų rūšių klientams taikomomis sąlygomis;
- ii) sutartimis, reglamentuojančiomis siuntinių pristatymo paslaugą teikiančios įmonės ir įmonių, kurios pagal sektoriui būdingus ypatumus įvairiais būdais prisideda prie šios paslaugos teikimo, santykius;
- iii) darbuotojams, kurie yra įdarbinti paslaugai teikti kitais pagrindais, suteikiamomis ekonominėmis sąlygomis ir teisine apsauga.

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo, su pakeitimais, padarytais 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB, visų pirma 22a straipsnis

2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 97/67/EB, siekiant visiškai Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos suformavimo, visų pirma 51 konstatuojamoji dalis

2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/644 dėl tarptautinių siuntinių pristatymo paslaugų, visų pirma 4 straipsnis

2018 m. rugsėjo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1263, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/644 nustatomos siuntinių pristatymo paslaugų teikėjų teikiamos informacijos formos

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Decreto legislativo 22 luglio 1999, n. 261 – Attuazione della direttiva 97/67/CE concernente regole comuni per lo sviluppo del mercato interno dei servizi postali comunitari e per il miglioramento della qualità del servizio (1999 m. liepos 22 d. Įstatyminis dekretas Nr. 261 dėl Direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo įgyvendinimo; toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 261/1999), visų pirma 2 ir 14bis straipsniai

2022 m. kovo 31 d. *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni* (AGCOM) sprendimas Nr. 94/22/CONS dėl reguliavimo įpareigojimų siuntinių pristatymo paslaugų rinkoje, visų pirma 1 ir 2 straipsniai

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas

- 1 Po sudėtingos ir ilgos procedūros, per kurią buvo priimti keli sprendimai dėl siuntinių pristatymo paslaugų rinkos analizės ir viešų konsultacijų, AGCOM

priėmė 2022 m. kovo 31 d. Sprendimą Nr. 94/22/CONS „Reguliavimo įpareigojimais siuntinių pristatymo paslaugų rinkoje“. Juo nustatyti tam tikri „simetriški“ informacijos teikimo reikalavimai, t. y. taikomi visiems nustatyto dydžio operatoriams, veikiantiems siuntinių pristatymo paslaugų rinkoje, ir „asimetriški“ informacijos teikimo reikalavimai, nustatyti tik *Amazon*.

- 2 Kalbant apie „simetriškus“ informacijos teikimo reikalavimus, pažymėtina, kad jais siekiama užtikrinti aukštesnę atitinkamos rinkos priežiūros lygį, nes nustatyta, kad joje trūksta skaidrumo. Konkrečiai kalbant, tai yra reikalavimai, nustatyti visiems teikti visuomenei pašto siuntinių pristatymo paslaugas įgaliotiems asmenims, kurie, vykdydami pašto veiklą, įdarbina ne mažiau kaip 50 darbuotojų ir kurių metinė apyvarta, susijusi su pašto paslaugų veikla, apibrėžta Įstatyminio dekreto Nr. 261/1999 1 straipsnio 2 dalies a punkte, yra didesnė nei 10 mln. EUR.

Tokie simetriški informacijos teikimo reikalavimai taikomi: informacijai apie visuomenei teikiamų paslaugų ekonomines sąlygas; tam tikroms verslo klientų grupėms, kurios nustatomos remiantis metine apyvarta, taikomoms referencinėms ekonominėms sąlygoms (vidutinės kainos); galiojančioms sutartims, reglamentuojančioms verslo santykius su sektoriaus įmonėmis, su kuriomis jie tiesiogiai sudarė sutartis ir kurios prisideda prie pašto paslaugų teikimo; pranešimui apie darbo sąlygų laikymąsi visų asmenų, dalyvaujančių teikiant paslaugą, atveju ir visais tinklo organizacijos lygmenimis; standartinėms sutarčių formoms, taikomoms įvairių kategorijų darbuotojams visais organizacijos lygmenimis.

- 3 Kita vertus, kiek tai susiję su „asimetriškais“ informacijos teikimo reikalavimais, tai yra įpareigojimai, kuriuos AGCOM nusprendė nustatyti tik *Amazon* dėl kritinių aspektų, išsiaiškintų atlikus siuntinių pristatymo paslaugų rinkos analizę.

Kalbant konkrečiai, *Amazon*, be pirmiau išvardytos informacijos, turi teikti AGCOM toliau išvardytą informaciją: vidutinę pristatymo paslaugos kainą, taikomą mažmenininkams (*retailer*), dalyvaujantiems *Amazon* logistikos programoje (vadinamojoje FBA); vidutinę vieneto kainą, už pristatymo paslaugą mokamą pristatymo paslaugų teikėjams (angl. „Delivery Service Providers“ (DSP)); vidutinę vieneto kainą, už pristatymo paslaugą mokamą kitiems pristatymo paslaugos teikėjams.

- 4 AGCOM sprendimą Nr. 94/22/CONS keturiais atskirais ieškiniais *TAR Lazio* apskundė *Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali* (A.I.C.A.I.), *DHL Express Italy*, *TNT Global Express*, *Fedex Express Italy*, *United Parcel Service Italia*, *BRT* ir *Federazione Italiana Trasportatori* (FEDIT) (toliau visos kartu – kiti nei *Amazon* paslaugų teikėjai), taip pat *Amazon Italia Transport*, *Amazon Italia Logistica* ir *Amazon EU* (toliau visos kartu – *Amazon*).
- 5 Keturiais atskirais sprendimais *TAR Lazio* patenkino visus keturis ieškinius ir panaikino AGCOM sprendimą Nr. 94/22/CONS. Be to, motyvai, kuriais remiantis ieškiniai buvo patenkinti, buvo įvairūs. Visose trijose kitų nei *Amazon* paslaugų

teikėjų iškeltose bylose šis teismas visų pirma pažymėjo, kad prieš priimant AGCOM sprendimą nebuvo atliktas tyrimas. Konkrečiai kalbant, AGCOM nustatė informacijos teikimo reikalavimus B2B (verslas verslui) sektoriuose, kuriuose atlikus tyrimą nebuvo nustatyta jokių problemų, dėl kurių būtų pateisinama imtis reguliavimo intervencijos. Vis dėlto per *Amazon* inicijuotą teismo procesą ieškinių patenkinimo priežastis buvo ne tyrimo neatlikimas, nes B2C (įmonių santykių su vartotojais) sektoriuje kilo problemų, o „saugaus“ reguliavimo pagrindo nebuvimas.

- 6 Keturiais atskirais apeliaciniais skundais AGCOM apskundė šiuos *TAR Lazio* priimtus sprendimus dėl panaikinimo *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 Apeliaciniame procese, kuriame *Amazon* yra kita apeliacinio proceso šalis, AGCOM kritikuoja *TAR Lazio* sprendimą tiek, kiek jame teigiama, jog, pirma, AGCOM neturi įgaliojimų nustatyti reguliavimo įpareigojimų (nei simetriškų, nei asimetriškų) *Amazon* ir, antra, Sprendime 94/22/CONS nėra pakankamai aiškiai nurodytas teisinis pagrindas, kuriuo grindžiamas sprendimas nustatyti minėtus informacijos teikimo reikalavimus.
- 8 Dėl Reglamento Nr. 2018/644 AGCOM teigia, pirma, kad šis reglamentas taikomas ne tik tarptautinių siuntinių pristatymo paslaugų teikėjams, bet apskritai siuntinių pristatymo paslaugų teikėjams, įskaitant *Amazon*, nes ši bendrovė naudoja tarptautiniais pristatymo tinklais trečiųjų šalių parduodamoms prekėms pristatyti, o *Amazon* grupės bendrovės gali būti laikomos pašto paslaugų teikėjomis. Antra, minėto reglamento taikymo sritis apima ne tik tradicinius, bet ir alternatyvius verslo modelius, įskaitant elektroninės prekybos platformas. Trečia, tai, kad *Amazon* nevykdo tarpvalstybinio siuntinių pristatymo veiklos, netrukdo jai taikyti reglamento, nes tuo atveju, kai reglamente aiškiai kalbama (tik) apie tarptautinius teikėjus (kaip 5 straipsnyje dėl tarptautinių siuntinių pristatymo tarifų, o 4 straipsnis „Informacijos teikimas“ vienodai skiriamas visiems siuntinių pristatymo paslaugų teikėjams). Ketvirta, *TAR Lazio* klaidingai atmetė galimybę, kad minėtas reglamentas gali būti tinkamas AGCOM reglamentavimo įgaliojimų įgyvendinimo *Amazon* atžvilgiu pagrindas, atsižvelgiant į tai, kad tai yra netarptautinis paslaugų teikėjas. Galiausiai AGCOM turi įgaliojimus nustatyti reglamentavimo priežiūros taisykles, remdamasi tiek Direktyva 97/67/EB ir Įstatyminiu dekretu Nr. 261/1999, tiek Reglamentu 2018/644, kurio 4 straipsnio 5 dalyje aiškiai pripažįstama, kad nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti papildomus informacijos teikimo reikalavimus šalia tų, kurie numatyti tame pačiame reglamente.
- 9 Dėl Direktyvos 97/67/EB AGCOM tvirtina, kad *TAR Lazio* klaidingai aiškino minėtą direktyvą teigdamas, kad ja siekiama išspręsti „specifines tarptautines problemas“. Vis dėlto Direktyvos 97/67/EB tikslai ir taikymo sritis yra gerokai

platesni, nes ja siekiama pagerinti pašto paslaugas, Europos lygmeniu teikiamas korespondencijai ir siuntiniams pristatyti, ir suderinti mokesčius, kuriuos ES piliečiai turi mokėti tiek už nacionalines, tiek už tarptautines pašto paslaugas. Taigi AGCOM turi teisę priimti reguliavimo priemones, kad įvykdytų taip priskirtas užduotis, įskaitant konkurencijos skatinimą ir pašto paslaugų naudotojų apsaugą. Be to, nėra jokios konkrečios pareigos aiškiai nurodyti įgaliojimų įgyvendinimo norminį šaltinį, priešingu atveju gresiant priimto akto panaikinimui.

- 10 Dėl Sprendimu Nr. 94/22/CONS įgyvendinamos reguliavimo kompetencijos pagrindo AGCOM tvirtina, kad veikė teisėtai, neviršydamą įgaliojimų, jai suteiktų Direktyva 97/67/EB ir aktais, kuriais ji perkelta į nacionalinę teisę (Įstatyminis dekretas Nr. 261/99). Jos, kaip nacionalinės reguliavimo institucijos, turimi įgaliojimai rinkti informaciją buvo įgyvendinami remiantis minėtais teisės aktais ir Reglamentu Nr. 2018/644, kuriame minėti įgaliojimai vėliau buvo patvirtinti ir išsamiau aprašyti.
- 11 Nacionalinės įgyvendinimo teisės aktais AGCOM patikėtos užduotys, kaip antai „konkurencijos skatinimo“ funkcija (Įstatyminio dekreto Nr. 261/1999 2 straipsnio 4 dalies d punktas), „pašto rinkų analizės ir stebėjimo veikla, visų pirma susijusi su paslaugų kainomis“ (Įstatyminio dekreto Nr. 261/1999 2 straipsnio 4 dalies g punktas), ir apskritai „pašto rinkų reguliavimo“ funkcija (Įstatyminio dekreto Nr. 261/1999 2 straipsnio 4 dalies a punktas), negali būti vykdomos tinkamai ir išsamiai neištyrus rinkų.
- 12 Be to, kaip nurodyta Direktyvos 2008/6/EB 51 konstatuojamojoje dalyje, nacionalinės pašto sektoriaus reguliavimo institucijos „turi turėti galimybę rinkti informaciją iš paslaugų teikėjų, kad galėtų veiksmingai vykdyti savo užduotis <...>“.
- 13 Nagrinėjamu atveju AGCOM tvirtina, kad atliko siuntinių pristatymo paslaugų rinkos analizę, iš kurios matyti, jog nacionaliniu lygmeniu pristatymo paslaugų teikimo sąlygos yra nepakankamai skaidrios, taip pat trūksta skaidrumo, kiek tai susiję su tinklo struktūra ir įvairiais pašto paslaugų teikimo etapais dirbančio personalo darbo sąlygų užtikrinimu.
- 14 Atsižvelgdama į šiuos kritinius aspektus, taip pat į siuntinių pristatymo paslaugų rinkos pokyčius (B2C rinkos augimą ir jos tolesnio vystymosi perspektyvą, platformų vaidmenį, labai didelį paslaugų teikėjų skaičių, verslo organizavimo ir darbo formas, kurių nelemia sektoriuje įprastai taikomos schemas), AGCOM nusprendė, kad „būtina užtikrinti aukštesnį reguliavimo priežiūros lygį siekiant veiksmingiau kontroliuoti siuntinių pristatymo rinką, kad būtų galima imtis reguliavimo veiksmų, kuriais siekiama skatinti konkurenciją ir užkirsti kelią iškreipymams“.
- 15 Taigi ginčijamas sprendimas yra pateisinamas tiek, kiek juo siekiama paskatinti konkurenciją: iš tikrųjų nustatant informacijos teikimo reikalavimus siekiama

sustiprinti konkurencingumą, užtikrinant skaidrumą vartotojų ir mažųjų bei vidutinių įmonių naudai.

- 16 *TAR Lazio* sprendime dėl *Amazon* AGCOM taip pat pažymi, kad padaryta klaida tiek, kiek teigiama, jog papildomi informacijos teikimo reikalavimai bet kuriuo atveju turėtų padėti pagerinti tarptautinio pristatymo paslaugas, kaip numatyta Reglamente 2018/644.
- 17 AGCOM teigia, kad jos sprendime numatytų informacijos teikimo reikalavimų nustatymas atitinka problemas, su kuriomis susiduriama nacionalinėje rinkoje, ir jos siekiamus konkrečius tikslus (nuolat ir tiksliai stebėti visą siuntinių pristatymo rinkos vidaus dinamiką, visų pirma veiksnius, turinčius didžiausią įtaką ūkio subjektų konkurenciniam pajėgumui, kaip antai kainas ir darbo sąlygas). Taigi *TAR Lazio* požiūris, kad Sprendimu Nr. 94/22/CONS įgyvendinamų reguliavimo įgaliojimų pagrindas yra tik Reglamentas Nr. 2018/644, ir tikrinti jame numatytų reguliavimo priemonių „būtinumą“ reikia remiantis tik šiuo reglamentu bei jame nurodytais tikslais, yra klaidingas, nelogiškas ir nepagrįstas.
- 18 Be to, AGCOM mano, kad skundžiamas sprendimas klaidingas ir tiek, kiek jame atmetama galimybė, kad šioje byloje nagrinėjamų informacijos teikimo reikalavimų nustatymas galėtų būti pateisintas vadinamųjų numanomų įgaliojimų teorija. Jos teigimu, nors griežtai taikant teisėtumo principą apskritai reikalaujama, kad pagal pirminės galios teisės aktus reguliavimo įgaliojimai būtų aiškiai suteikiami nepriklausomoms institucijoms, vis dėlto šių įgaliojimų pagrindą galima netiesiogiai kildinti iš įstatymų nuostatų, kuriomis siekiama apibrėžti pačių valdžios institucijų uždavinius ir tikslus.
- 19 Sprendimuose, kurie pirmojoje instancijoje buvo priimti kitų nei *Amazon* rinkos dalyvių inicijuotose bylose, *TAR Lazio* neabejojo AGCOM įgaliojimais bendrai nustatyti informacijos teikimo reikalavimus pašto paslaugų teikėjams, be to, kad nurodė, kad nebuvo atliktas tyrimas, konkrečiu atveju kvestionavo Sprendimo Nr. 94/22/CONS 1 straipsnyje numatytų bendrųjų informacijos teikimo reikalavimų būtinumą ir proporcingumą.
- 20 Vis dėlto visuose trijuose apeliaciniuose skunduose dėl minėtų trijų sprendimų AGCOM nurodė apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su įgaliojimų, kuriais pasinaudota priimant Sprendimą Nr. 94/22/CONS, teisiniu pagrindu. Šiuo klausimu ji teigia, kad *TAR Lazio*, remdamasis klaidinga prielaida, kad šis teisinis pagrindas įtvirtintas tik Reglamente Nr. 2018/644, įvertino reguliavimo priemonės pagrindą ir nustatytų informacijos teikimo reikalavimų būtinumą bei proporcingumą, kaip vieninteliu referenciniu kriterijumi remdamasis minėtu reglamentu, o ne visų pirma Direktyva 1997/67/EB (visų pirma 22a straipsniu, į ją įterptu Direktyva 2008/6/EB) ir aktais, kuriais ji perkelta į nacionalinę teisę (Įstatyminis dekretas Nr. 261/99), taip pat Direktyvos 2008/6/EB 51 konstatuojamąja dalimi.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui visų pirma kyla abejonių dėl AGCOM įgaliojimų nustatyti tokius informacijos teikimo reikalavimus, kokie nagrinėjami šioje byloje, be kita ko, tokiems netarptautinio pristatymo paslaugų teikėjams, kaip *Amazon*, buvimo ir galimo išplėtimo.
- 22 Šias abejones lemia tai, kad AGCOM minėtuose apeliaciniuose skunduose teigia, jog jos įgaliojimai kyla (taip pat) iš tam tikrų Direktyvos 97/67/EB ir Reglamento 2018/644 konstatuojamųjų dalių, taip pat visų pirma iš Direktyvos 2008/6/EB 51 konstatuojamosios dalies. Remiantis konstatuojamosiomis dalimis gali kilti sunkumų nustatant aiškia taisyklę, kuria būtų galima pagrįsti įgyvendinamus įgaliojimus. Minėtų teisės aktų nuostatos šiuo klausimu gali atrodyti neaiškios ir visiškai nekonkrečios.
- 23 Šiuo atžvilgiu taip pat negalima paaiškinti kitų AGCOM sprendimų, kuriais buvo užbaigta sudėtinga procedūra, per kurią buvo priimtas Sprendimas Nr. 94/22/CONS. Iš kai kurių tokių sprendimų matyti, kad AGCOM net aiškiai atmetė galimybę, jog įgaliojimai nustatyti informacijos teikimo reikalavimus kyla iš Reglamento 2018/644, nors šioje byloje ji teigia priešingai.
- 24 Kitas klausimas, dėl kurio prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių, susijęs su Direktyvos 97/67/EB 9 straipsniu. Šiame straipsnyje numatyta, kad „[p]aslaugoms, kurių neapima universaliosios paslaugos, teikti valstybės narės gali įdiegti bendruosius leidimus, kai tai būtina, kad būtų garantuotas pagrindinių reikalavimų laikymasis“.
- 25 Pagrindiniai reikalavimai apibrėžti direktyvos 2 straipsnio 1 dalies 19 punkte, kuris suformuluotas taip: „pagrindiniai reikalavimai: bendros neekonominio pobūdžio priežastys, dėl kurių valstybė narė gali nuspręsti taikyti tam tikras pašto paslaugų teikimo sąlygas. Šios priežastys yra siunčiamos korespondencijos konfidencialumas, su pavojingų medžiagų vežimu susijęs tinklo saugumas, darbo nuostatų ir sąlygų laikymasis, socialinės apsaugos sistemos, nustatyti įstatymais, taisyklėmis ar administracinėmis nuostatomis ir (arba) nacionalinių socialinių partnerių suderėtomis kolektyvinėmis sutartimis, laikantis Bendrijos ir nacionalinės teisės aktų ir, pagrįstais atvejais, duomenų apsauga, aplinkos apsauga bei regioninis planavimas. Duomenų apsauga gali apimti asmens duomenų apsaugą, perduodamos arba saugomos informacijos konfidencialumą bei privataus gyvenimo neliečiamumą“.
- 26 Dėl *Amazon* kyla abejonė, ar AGCOM apskritai turi teisinį pagrindą imtis veiksmų, o dėl kitų rinkos dalyvių, kurie yra kitų apeliacinių bylų šalys, abejonė kyla veikiau dėl to, kiek toli AGCOM gali eiti nustatydamas informacijos teikimo reikalavimus. Iš esmės reikia išsiaiškinti, ar įpareigojimai, kuriuos nustatė AGCOM, gali būti pateisinami vienu iš esminių reikalavimų, išvardytų Direktyvos 97/67/EB 2 straipsnio 19 punkte, ar jie yra proporcingi, tinkami

siekiamiems tikslams pasiekti ir ar tų tikslų negalima pasiekti labiau apibrėžtais įpareigojimais.

- 27 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Įstatyminio dekreto Nr. 261/1999 14*bis* straipsnyje, kuriuo į nacionalinę teisę perkeltas Direktyvos 97/67/EB 22a straipsnis, numatyta tipinė teisė gauti informaciją, kuria galima naudotis individualiai, kiekvienu atveju laikantis proporcingumo principo. AGCOM gali rinkti informaciją iš rinkos dalyvių, kad galėtų veiksmingai vykdyti pavestas užduotis, kreipdamasi į kiekvieną paslaugų teikėją, kurio veikla laikoma svarbia konkrečiai vykdant Europos ir nacionalinės teisės aktų leidėjo pavestas funkcijas, ir remdamasi atitinkamais motyvais bei konkrečiais prašymais.
- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, neaišku, ar ką tik nurodytose teisės normose pripažįstama galimybė nustatyti bendrus informacijos teikimo reikalavimus ir ar jos gali būti minėtų įgaliojimų įgyvendinimo teisinis pagrindas.

DARBINIS VERTINIMAS